

Uchwała Nr 177/2015
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
z dnia 14 maja 2015 r.

**dotycząca prezydenckiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw
w związku ze wspieraniem innowacyjności**

Po rozpatrzeniu, na wniosek Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 25 marca 2015 r. (pismo GMS-WP-173-75/15), prezydenckiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności, Rada Główna, stosownie do art. 45, ust. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.), uchwała co następuje.

Rada zgłasza następujące uwagi do projektu ustawy:

- 1) art. 1 pkt 4 lit a) – nowy art. 22 ust. 1aa (odpowiednio art. 2 pkt 4 lit. a wprowadzający nowy art. 15 ust. 1 aa updog) - pozwala zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów wydatki na działalność badawczo-rozwojową odpowiadającą przedmiotowi działalności podatnika. Pomijając nieprecyzyjność tego określenie oznacza ono, że podatnik prowadzący prace badawczo-rozwojowe w nowej dziedzinie, nie będącej przedmiotem jego działalności, nie będzie mógł ich zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów ze względu na skreślenie art. 22b ust. 2 pkt 2. Takie rozwiązanie będzie miało efekt odwrotny od zamierzonego ograniczając zakres prowadzonych prac badawczo-rozwojowych.
- 2) art. 1 pkt 4 lit. e) - nowy art. 22 ust. 7e updog (odpowiednio: art. 2 pkt 4 lit. c wprowadzający m. in. nowy art. 15 ust. 4ac updog) - stawia w gorszej sytuacji podatników, którzy ponieśli nakłady na działalność badawczo rozwojową w roku, w którym zanotowali stratę. Tracą bowiem prawo do rozliczenia części poniesionych wydatków na tę działalność. Nie ma to szczególnego uzasadnienia, a w uzasadnieniu tego nie uargumentowano w żaden sposób. Będzie to ograniczać działanie wprowadzonych rozwiązań, bo i tak część wydatków na działalność badawczo-rozwojową będzie musiała być finansowana z zysku.
- 3) art. 1 pkt 4 lit. e) - nowy art. 22 ust. 7f updog (odpowiednio: art. 2 pkt 4 lit. c wprowadzający m. in. nowy art. 15 ust. 4ad updog) – wprowadza nieznaną w podatkach dochodowych konstrukcję „powiększenia kosztów w zeznaniu podatkowym”. Takie rozwiązanie nie ma żadnego merytorycznego uzasadnienia. Sensowniej byłoby albo po prostu zwiększać koszty uzyskania przychodów, albo wprowadzić odliczenie od dochodu kwoty równej określonej części wydatków na działalność badawczo-rozwojową. Poza tym w końcowej części tego przepisu jest błąd konstrukcyjny. Skoro bowiem wydatki mają być rozliczane w ciągu 5 lat, to niezrozumiały jest warunek, aby zapłata nastąpiła w roku dokonania odliczenia.
- 4) art. 1 pkt. 8 – nowy art. 24a ust. 1b updog – jeśli podatnicy prowadzący podatkową księgę przychodów i rozchodów mają mieć obowiązek wyodrębnienie wydatków na działalność badawczo-rozwojową to należy zmodyfikować wzór księgi określony w rozporządzeniu wykonawczym wydanym na podstawie art. 24a ust. 7 updog.

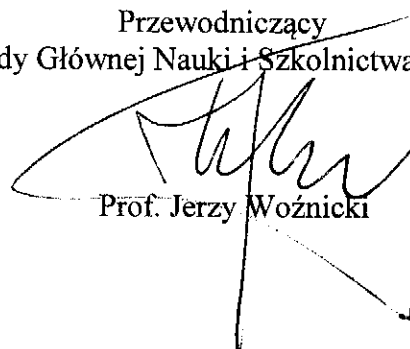
- 5) art. 1 pkt 10 – nowy art. 45 ust. 1ab (odpowiednio: art. 2 pkt 10 wprowadzający m. in. nowy art. 27 ust. 2b updop)– wprowadza obowiązek składania sprawozdania o działalności badawczo-rozwojowej. Nie wiadomo czemu to sprawozdanie miałoby służyć i jaką pełnić funkcję. Będzie ono obejmować informację nt. Rodzaju prowadzonej działalności oraz zakresu wykonanych w danym roku badań naukowych i prac rozwojowych. Jest to o tyle istotniejsze, że służby skarbowe nie będą z zasady w stanie ocenić wiarygodności tego dokumentu ani go zweryfikować. Będzie to więc obowiązek administracyjny bez żadnego istotnego znaczenia praktycznego tym bardziej, że podatnik zawsze ma obowiązek wykazać, że dane wydatki faktycznie poniósł, oraz że są one związane z jego działalnością.
- 6) art. 5 – dodaje w art. 21a ustawy o stopniach i tytule naukowym ust. 6, który w znacznym stopniu ogranicza uprawnienia osób, które nabyły uprawnienia równoważne habilitacji. Pomijając fakt, iż powstanie swego rodzaju dziwołag, bo będą to uprawnienia równoważne habilitacji w rzeczywistości istotnie się od habilitacji różniące, to nie bardzo wiadomo, jakie jest uzasadnienie tej propozycji, bo nie zostało to szczegółowo wyjaśnione. Poza tym brak tu jest konsekwencji i spójności z innymi przepisami ustawy o stopniach i tytule naukowym choćby dlatego, że nie proponuje się zmiany art. 6 ust. 2 i 3 tej ustawy, a te przepisy stanowią o zaliczaniu wskazanych osób do minimum kadrowego przy uzyskiwaniu uprawnień. Poza tym osoby, które nabyły uprawnienia równoważne habilitacji mają zachować prawo do bycia promotorami i recenzentami w przewodzie doktorskim oraz członkami komisji habilitacyjnej. Jest to oczywiście niespójne i świadczy o przypadkowości tej propozycji. Zgodnie z przepisem przejściowym zawartym w art. 15 projektu wszczęte a niezakończone postępowania w sprawie uzyskania uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora lub doktora habilitowanego mają być prowadzone wg przepisów dotychczasowych a to oznacza, że mogą uzyskać uprawnienia jednostki, które w chwili ich uzyskania nie będą mogły prowadzić przewodów doktorskich lub postępowań habilitacyjnych ze względu na niespełnienie minimum kadrowego. Nie ma bowiem żadnego okresu na uzupełnienie minimum kadrowego.
- 7) Art. 7 pkt 5 – dodaje art. 116 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Propozycja ta doprowadzi do sytuacji, w której w poszczególnych uczelniach różne będą zasady zatrudniania na stanowisku profesora nadzwyczajnego osób ze stopniem doktora. Ponieważ warunkiem zatrudnienia jest uzyskanie pozytywnej opinii Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych to powstaje pytanie o zakres kompetencji CK. Czy CK będzie mogło kwestionować zasady odbywania staży określone przez senat uczelni i w efekcie wyrażać negatywne opinie ze względu na fakt, iż konkretny staż nie był zgodny z wymaganiami CK, czy też CK będzie pełnić funkcję czysto techniczną i jedynie sprawdzać, czy staż się faktycznie odbył. Jest to o tyle istotne, że odbycie stażu ma być wystarczające do zatrudnienia na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub wizytującego.
- 8) Art. 9 Ustęp 2. W punkcie 2 słowa "członkowie Akademii" trzeba zmienić na "członkowie krajowi Akademii". Analogicznie w punkcie 3 słowa "liczby członków" trzeba koniecznie zastąpić słowami "liczby członków krajowych". Dodatkowo w Ustępie st. 3 słowa "członków Akademii" trzeba zastąpić słowami "członków krajowych Akademii".

Przyznanie czynnego prawa wyborczego członkom zagranicznym PAN spowodowałoby skutki przeciwne do zamierzeń projektodawców. Nakładanie na członków zagranicznych PAN obowiązku przyjazdów na Zgromadzenia Ogólne Akademii

spowodowałyby rezygnację wielu z nich z tego zaszczytu. Zamiast zatem zwiększenia udziału naukowców z zagranicy nastąpiłby proces odwrotny. Dodać należy, iż akademie w wielu krajach mają członków zagranicznych i nigdzie nie oczekuje się ich obecności na posiedzeniach, na których zapadają decyzje i wymagane jest kworum. Spowodowałyby to także konieczność zwiększenia budżetu PAN ze względu na refundację kosztów przyjazdu członków zagranicznych (ok. 200 osób). Sesje Zgromadzenia Ogólnego PAN odbywają się co najmniej dwa razy do roku, a zatem musiałyby to być kwota ok. 500-600 tys. zł. Potencjalna nieobecność członków zagranicznych, której powody łatwo przewidzieć (inne obowiązki, trudy podróży, etc.) spowodowałyby niemożność osiągnięcia kworum, a zatem niemożność przyjęcia przez Zgromadzenie Ogólne jakichkolwiek uchwał.

Uchwałę otrzymuje Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu oraz Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Przewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. Jerzy Woźnicki